

Overweging 28e zondag door het jaar

Thema: Wat moet ik doen?

Lezingen: Wijsheid 7,7-11 en Marcus 10,17-30 of 10,17-27

Zondag 14 oktober 2018

Dolf van der Linden osa

Beste medegelovigen,

Ongetwijfeld zal elke seminarie directeur of novice meester van een klooster, keurige jongemannen bij zich hebben gehad

– nette jongeren, met een oprecht religieus gevoel, met een sociale open houding, met een sterke wil om zich in te zetten voor de kerk.

De gesprekken kunnen zeer bemoedigend en hoopvol beginnen, maar dan toch, als puntje bij paaltje komt, moet de jongere zich terugtrekken, helaas.

In Jezus tijd toen Hij tochtgenoten, navolgers wilde verzamelen, was dat verhaal niet anders. De jongeman wil het eeuwig leven verwerven.

Jezus noemt de voorwaarden en daaraan voldoet hij volgens eigen zeggen. Er bestaat geen reden om aan de oprechtheid van de jongeman te twijfelen. Jezus neemt hem serieus, want Hij kijkt hem liefdevol aan. Letterlijk staat er: 'Hij lacht hem aan en beminde hem'. Je mag dit ook vertalen met: Hij omhelsde hem.

Juist omdat het zo'n ideale jongeman was, wilde Jezus hem graag meenemen op zijn tocht. Maar daar kan de jongeman niet op ingaan, want hij heeft veel bezittingen en die kan hij niet zomaar in de steek laten. Hij vindt het zelf ook verdrietig staat er. Voor Jezus is één ding zeker: de vrijheid is een zeer groot goed, zó groot dat vrijheid en Rijk Gods voor Hem heel erg verwant zijn. Vrij zijn voor God, vrij zijn voor de medemens, dat is een noodzakelijke voorwaarde voor het Rijk Gods om daarin te werken.

Daarom zegt Jezus ook: 'Als je werkelijk een vrije mens wilt zijn, verkoop dan alles en kom met Mij mee'. Zoals gezegd: het is de jongeman aan te zien dat hij dit graag wil doen, maar hij heeft aan de andere kant bindingen en verplichtingen. Hij durft niet. Het bezit is een enorm beletsel om Jezus te volgen. Hier is nu een prachtige kerel die aan alle kanten geschikt is voor de verkondiging van het Rijk Gods en nu is het weer dat vervloekte geld. Jezus moet geduld hebben.

Zo is er altijd wel iets. Als God niet zelf de mensen binnen haalt in zijn Rijk, komen ze er nooit. Hij had hem lief, zegt het Evangelie, hij keek hem liefdevol aan. Wat hadden er mooie dingen kunnen voortvloeien uit die warme blik van Jezus die op die kerel rustte, iemand die nog niet echt

voor zijn toekomst gekozen had. Waarom heeft hij die uitnodiging niet aanvaard? Voelde hij die liefhebbende blik niet? Omdat hij rijk was!

Bij die andere rijke in het Evangelie, Zacheus, in die boom, gooide de blik van Jezus hem totaal omver. Hij wel. Deze niet: deze stelde toch teveel vertrouwen in zichzelf in zijn rijkdom. Hij was met zichzelf bezig, met zijn eigen volmaaktheid, waarvan hij droomde en hij was niet meer in staat aangeraakt te worden door de liefdesblik van Jezus, die op hem rustte. Zijn eigen luxeproblemen drukten hem zwaar; wanneer wij ook de rest van het evangelie hierbij betrekken, komen wij wel aan de wortels van het christendom: hechting – onthechting: alleen eigen zaken verzorgen of is er meer?

Het evangelie raakt de fundamenten van onze christelijke identiteit.

Het grote en mooiste voorbeeld voor ons is natuurlijk Franciscus van Assisi: steenrijke ouders, maar zonder enig bezit op pad.

Totale openheid voor God, de vrede, de natuur, diep verbonden met alle leven, was hij totaal vrij geworden om Gods evangelie te verkondigen.

Deze tijden hebben zijn voorbeeld nodig om iets van het Rijk Gods te laten groeien.